

Dosarul nr. 2ra-456/22
2-19188605-01-2ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Godzin și Svetlana Godzin împotriva Alei Anghilnici și Anatolie Culicov cu privire la constatarea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 19 iunie 2008,

împotriva deciziei din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, reprezentați de avocatul Olga Lozovanu și a fost menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 27 noiembrie 2019 Valeriu Godzin și Svetlana Godzin au depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Anghilnici și Anatolie Culicov cu privire la constatarea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 19 iunie 2008.

În motivarea acțiunii au indicat că, prin decizia din 12 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost menținută decizia din 10 iulie 2013 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respinsă acțiunea depusă de Ala Anghilnici cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, XXXXX, și anume terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX, încăperile nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.

Au menționat că, prin încheierea din 10 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin împotriva deciziei din 18 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Anatolie Culicov, a fost casată hotărârea din 22 mai 2018 a

Judecătoria Chișinău, sediu Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea, a fost recunoscută valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Valeriu Godzin, Svetlana Godzin în calitate de vânzători și Anatolie Culicov în calitate de cumpărător, care avea ca obiect înstrăinarea bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, au fost obligați Valeriu Godzin și Svetlana Godzin să-i transmită în natură lui Anatolie Culicov bunurile imobile situate în mun. Chișinău, XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, a fost dispusă evacuarea lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin împreună cu bunurile materiale din imobilele menționate și a fost încasat din contul lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin în beneficiul lui Anatolie Culicov cheltuielile de judecată în mărime de 24 205 lei.

Au susținut că, la 19 iunie 2008, Valeriu Godzin și Svetlana Godzin în calitate de viitori vânzători și Ala Anghilnici în calitate de viitor cumpărător, au încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare a imobilelor situate în mun. Chișinău, XXXXX, și anume terenul aferent, cu suprafața de 0,046 ha, nr. cadastral XXXXX, încăperea nelocativă cu nr. cadastral XXXXX și încăperea nelocativ cu nr. cadastral XXXXX.

Reclamanții au precizat că, părțile au stabilit prețul de vânzare a imobilelor respective, în mărime de 480 000 lei, care urma să fie achitat integral de către Ala Anghilnici până la semnarea antecontractului.

Au specificat că, potrivit pct. 1.5 al antecontractului nominalizat, viitorul vânzător l-a notificat pe viitorul cumpărător despre faptul că imobilele din mun. Chișinău, str. Columna 110 se află în litigiu și că la momentul încheierii contractului de bază toate interdicțiile vor fi scoase.

Reclamanții au notat că, pct. 1.3 al contractului prevede că, părțile au convenit în mod expres că contractul de vânzare-cumpărare de bază va fi încheiat pe un termen de 12 luni, adică până la 19 iunie 2009.

Au subliniat că, pct. 2.2.6 al antecontractului prevede că „viitorul vânzător” s-a obligat, în termen de o zi lucrătoare de la scoaterea interdicțiilor indicate în pct. 1.5, să înregistreze contractul de vânzare-cumpărare la organul cadastral.

Au mai susținut că, conform prevederilor pct. 4.1, contractul se încheie până la executarea integrală de către părți a obligațiilor sale.

Reclamanții au invocat că, nu au dispus înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare și încheierea acestui act juridic, deoarece suma de bani stipulată în precontractul de vânzare-cumpărare nu a fost de facto achitată și probe în acest sens lipsesc.

Așadar, consideră reclamanții că Ala Anghelnici nu și-a exercitat dreptul de cumpărare în termenul stabilit, până la 19 iunie 2019, chiar și după ridicarea sechestrului, la 31 ianuarie 2012, astfel Svetlana Godzin și Valeriu Godzin sunt proprietari de drept a bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Columna 110.

În acest context, reclamanții au remarcat că, litigiul asupra bunurilor imobile respective, la care se face referire în pct. 1.5 al antecontractului de vânzare-cumpărare, a fost intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Procuratura Generală în interesele statului în persoana Ministerului Culturii împotriva Agenției de Privatizare pe lângă Ministerul Economiei și Comerțului, ÎM „Brantom Internațional” SRL, SRL „Serenda-Com”, lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin cu privire la declararea nulității

hotărârii nr. 84 din 23 martie 2001 a Comisiei Republicane de Privatizare a obiectelor arendate și a contractelor de vânzare-cumpărare din 5 mai 2001, 10 august 2001 și 25 mai 2004 privind vânzarea-cumpărarea imobilului situat în mun. Chișinău, str. Columna 110.

Au notat că, prin decizia din 31 ianuarie 2012 a Curții de Apel Chișinău, Valeriu Godzin și Svetlana Godzin au fost recunoscuți ca cumpărători de bună-credință în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2207 din 25 mai 2004 în privința imobilului situat în mun. Chișinău, XXXXX și a fost anulată măsura de asigurare a acțiunii-sechestrul aplicat pe imobilul dat.

Reclamanții au menționat că, în baza contractului de cesiune a creanțelor din 06 octombrie 2017, Ala Anghilnici a transmis lui Anatolie Culicov toate drepturile și obligațiile rezultate din precontractul de vânzare cumpărare, încheiat cu Valeriu Godzin și Svetlana Godzin.

Au invocat că, însăși tranzacția de vânzare-cumpărare în sine nu s-a realizat, deoarece de fapt vânzătorii nu au predat bunurile, iar cumpărătorul nu a achitat costul/prețul acestora.

Reclamanții au subliniat că, nu sunt acte probatorii ce ar confirma achitarea integrală a sumei în mărime de 480 000 lei în schimbul transmiterii bunurilor imobile, deoarece la notar nu a fost întocmită declarația privind transmiterea banilor, ceea ce denotă că nu a fost confirmată însăși trimiterea/primirea sumei conform precontractului de vânzare-cumpărare, pentru ca ulterior să fie încheiat și înregistrat contractul de vânzare-cumpărare.

Consideră că, precontractul de vânzare-cumpărare din 19 iunie 2008, încheiat între Valeriu Godzin, Svetlana Godzin în calitate de vânzători și Ala Anghelini în calitate de cumpărător asupra imobilelor situate în mun. Chișinău, XXXXX, este lovit de nulitate absolută.

Mai mult ca atât, întru confirmarea celor expuse, au susținut că din ordonanța din 07 aprilie 2014 a Procuraturii sect. Buiucani, rezultă că Ala Anghilnici a semnat un contract de vânzare-cumpărare a imobilului și a terenului aferent situat în mun. Chișinău, XXXXX, suma tranzacției fiind de 480 000 lei, mijloace bănești pe care reclamanții nu i-au văzut și nu i-au primit. La momentul tranzacției au fost prezenți soții Godzin, Ala Anghilnici și Dmitri Foca.

Au menționat că, nimeni nu a transmis nici un ban, nici la momentul semnării actelor și nici în perioada imediat următoare, nu a primit nici un ban de la Anatolie Culicov, iar recipisele scrise la 10 iunie 2008 le consideră vicioase, deoarece lipsește recipisa sa, care de altfel nu a fost și nici nu există, deoarece nu a primi nici o sumă de bani. Despre aceste recipise a cunoscut de la organul de urmărire penală.

De asemenea, reclamanții au notat că în ordonanța a fost indicat și faptul că există dubii rezonabile cu privire la transmiterea sumei de 480 000 lei, întrucât nici Ana Anghilnici și nici Anatolie Culicov nu au putut prezenta în cadrul litigiului, precum și organului de urmărire penală careva acte, recipise, acorduri de primire de către Valeriu Godzin a mijloacelor bănești invocate, ceea ce pune la îndoială faptul transmiterii sumelor de bani ca primite însuși de către Valeriu Godzin.

Reclamanții au invocat că, antecontractul semnat cu Ala Anghilnici are un caracter fictiv, din motiv că din start Valeriu Godzin a fost contra semnării acestuia,

deoarece nu putea fi supus înregistrării la OCT, însă atât Oleg Porciulean cât și reprezentantul lui Anatolii Culicov au dat garanții că vor rezolva problemele cu restricțiile, în vederea realizării vânzării, însă nu a dus tratative cu Anatolii Culicov și nu a discutat posibilitatea înstrăinării bunului.

Au precizat că, antecontractul a fost semnat de către Ala Anghilnici, în interesele lui Anatolii Culicov, iar referitor la presupușii parteneri și coproprietari ai bunului imobil Dmitri Foca și Oleg Porciulean că aceștia ar fi convenit de comun acord cu Valeriu Godzin să efectueze tranzacția ce vizează bunul imobil, nu poate fi luată în considerare deoarece doar soții Godzin sunt unicii proprietari a bunurilor imobile litigioase. Or, doar ultimii sunt înregistrați în Registrul bunurilor imobile ca proprietari.

Au solicitat, constatarea nulității absolute a antecontractului de vânzare-cumpărare din 19 iunie 2008, încheiat între Svetlana Godzin, Valeriu Godzin și Ala Anghilnici.

Prin hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

La 30 martie 2021 Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, reprezentați de avocatul Olga Lozovanu au depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, reprezentați de avocatul Olga Lozovanu și a fost menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată inferioare au reținut că, la data de 19 iunie 2008, între Godzin Valeriu, Godzin Svetlana și Anghilnici Ala a fost încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare, iar potrivit pct. 1.1. al acestuia, „viitorii vânzători” s-au obligat să încheie cu „viitorul cumpărător”, în condițiile și în termenul stabilit prin prezentul contract, contractul de vânzare-cumpărare a obiectelor imobiliare situate la adresa: mun. Chișinău, XXXXX, după cum urmează: teren cu nr. cadastral XXXXX, cu destinația-pentru construcții cu suprafața de 0,046 ha; încăpere cu nr. cadastral XXXXX, destinație-nelocuibilă, suprafața totală de 228,5 m²; încăpere cu nr. cadastral XXXXX, destinație-nelocuibilă, suprafața totală de 195,8 m².

Totodată, conform pct.1.2. al antecontractului, obiectul urma să fie vândut contra prețului de 480 000 lei.

În acest sens s-a reținut că, achitarea a fost efectuată în totalitate, după cum urmează: înainte de încheierea Contractului a fost transmis un acout în sumă de 400000 lei, iar în ziua încheierii Contractului, au fost transmiși 80 000 lei, fapt confirmat de către „viitorul vânzător” și „viitorul cumpărător” prin semnarea prezentului contract.

În corespundere cu prevederile art.217 alin.(1) Cod civil (în redacția din 12.06.2003), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Iar, prevederile art. 221 Cod civil (în redacția din 12.06.2003) stipulează că, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Instanțele de judecată inferioare au reiterat că, unul dintre elementele definiției ale actului juridic civil, este manifestarea de voință, având drept scop crearea, modificarea ori stingerea unor raporturi cu alte persoane, voința autorului actului juridic civil trebuie să fie manifestată. Manifestarea de voință trebuie să provină de la un

subiect de drept civil - persoană fizică sau persoană juridică. Întrucât actul juridic civil este un act volitiv, conștient, el poate fi săvârșit numai de un subiect care are capacitatea de exercițiu necesară.

Astfel, s-a constatat că, Godzin Valeriu și Godzin Svetlana și-au manifestat voința de a vinde bunul imobil prin încheierea antecontractului din 19 iunie 2008, urmând a fi încheiat contractul de vânzare-cumpărare.

Mai mult decât atât, antecontractul a fost încheiat și autentificat de către notarul Constantinescu Elena, cu mențiunea că, la biroul notarului cu rugămintea de a semna prezentul contract s-au adresat: Godzin Valeriu, Godzin Svetlana și Anghilinici Ala, care citind textul contractului, luând cunoștință de conținutul și consecințele lui, l-au semnat în prezența notarului, confirmând astfel încheierea prezentului contract. Identitatea părților a fost stabilită. Capacitatea lor de exercițiu și dreptul de proprietate asupra bunurilor imobiliare fiind verificate (f.d.18 verso, 76 verso).

Totodată, s-a atras atenția și asupra faptului că, potrivit copiei referinței lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, care a fost depusă în cauza cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, ultimii au comunicat că la momentul încheierii contractului prealabil din 12 iunie 2008, Ala Anghilinici a achitat suma de 480 000 lei.

De asemenea, instanțele de judecată inferioare au apreciat critic argumentul invocat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, precum că Ala Anghilinici nu și-a exercitat dreptul de cumpărare în termenul de 12 luni, expirat la 19 iunie 2009, stabilit conform pct. 1.3. al antecontractului din 19 iunie 2008, or potrivit pct. 1.5., „viitorul vânzător” a declarat „viitorului cumpărător” că la momentul încheierii prezentului Contract, dreptul asupra „obiectului” este litigios, la Judecătoria Rîșcani fiind înaintată o acțiune de către Procuratura Generală în interesele Ministerului Culturii a RM privind privatizarea ilegală a „imobilelor” și fiind pus sechestrul asupra înstrăinării lui, urmând a fi soluționată chestiunea cu privire la ridicarea tuturor interdicțiilor, până la încheierea contractului principal de vânzare-cumpărare.

Astfel, s-a reținut că, ridicarea sechestrului a avut loc la data de 31 ianuarie 2012, și nicidecum Ala Anghilinici nu și-a putut exercita dreptul de cumpărare în termenul de 12 luni stabilit, adică pînă la 19 iunie 2009, deoarece însuși „viitorul vânzător” nu și-a executat obligațiile asumate timp de 12 luni.

Totodată, instanțele de judecată inferioare au considerat necesar a respinge argumentele lui Valeriu Godzin și Svetlana Godzin referitor la faptul că Ala Anghilinici nu și-ar fi exercitat dreptul de cumpărare nici după data de 31 ianuarie 2012, or, potrivit suportului probator administrat la dosar, instanțele de judecată inferioare au constatat cu certitudine că, din 2010 între Valeriu Godzin, Svetlana Godzin și Ala Anghilinici, au fost generate mai multe litigii în privința acestui bun imobil, fiind invocat faptul că, anume familia Godzin, sub diferite pretexte se eschivează de la perfectarea actelor corespunzătoare și transmiterea bunurilor imobile în proprietatea Alei Anghilinici.

Instanțele de judecată inferioare au mai notat că, până la încheierea antecontractului nominalizat, la 08 decembrie 2006 Valeriu Godzin a încheiat un acord de primire a arvunei cu Harghel Dorel, în sumă de 66 834 euro, cu intenția de a încheia pe viitor un contract de vânzare-cumpărare a imobilului situat pe str. Columna 110, din mun. Chișinău, însă ulterior tranzacția nominalizată a eșuat, fapt expus în raportul cu privire la clasarea urmăririi penale din 03 aprilie 2014, or, s-a constată cu certitudine

că, și pînă la încheierea antecontractului din 19 iunie 2008, Valeriu Godzin și Svetlana Godzin au intenționat vânzarea imobilului, însă tranzacția în cauză a eșuat, astfel, nu poate fi invocată lipsa intenției de a vinde imobilul, or, actele cauzei confirmă contrariul.

Mai mult decât atât, s-a menționat și faptul că deși s-a invocat că la încheierea actului juridic, nu a existat intenția de a produce efecte juridice, fiind un act juridic fictiv, instanțele de judecată inferioare au relevat că antecontractul a fost încheiat la 19 iunie 2008, iar cu cerere de chemare în judecată privind constatarea nulității antecontractului ca fiind fictiv, Svetlana Godzin și Valeriu Godzin s-au adresat la 27 noiembrie 2019, adică peste 11 ani. La fel, s-a subliniat și faptul că din anul 2010, ultimii fiind antrenati în alte litigii referitor la imobilul în cauză, cu aceeași pârâți, nu au invocat fictivitatea antecontractului din 19 iunie 2008 pe parcursul derulării litigiilor anterioare.

La 23 martie 2022 Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului recurenții au indicat că, luând cunoștință cu motivarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel nu le este clar în baza căror probe s-a ajuns la concluzia că achitarea a fost făcută între părți în totalitate.

Au precizat că, contrar celor expuse în hotărârea instanței de fond și anume că „la momentul încheierii contractului prealabil din 12 iunie 2008 reclamanta a achitat suma de 480 000 lei”, suma în realitate nu a fost transmisă, și nici în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare nu a fost transmisă această sumă și această circumstanță eventual poate servi doar un temei de a solicita repararea prejudiciului cauzat prin neîncheierea contractului propriu zis.

Recurenții au reținut și concluzia instanței de apel din care rezultă că, „este cert și incontestabil faptul achitării integrale a prețului de 480 000, fiind confirmat și de „viitorul vânzător” și de „viitorul cumpărător” prin semnarea antecontractului”.

În acest sens, au făcut referire la ordonanța din 07 aprilie 2014 în care se indică faptul că există dubii rezonabile cu privire la transmiterea sumei de 480 000 lei, întrucât nici Ala Anghilnici, nici Anatolii Culicov nu au prezentat în cadrul litigiului, precum și organului de urmărire penală anumite acte, recipise, acorduri de primire a mijloacelor bănești invocate.

Au susținut că, tot în această ordonanță Anatolii Culicov având calitatea de parte vătămată a declarat că ar fi achitat lui Valeriu Godzin suma de 360 000 Euro, fapte care nu au fost probate însă admise de instanța de fond.

Au mai indicat că, însăși tranzacția de vânzare-cumpărare în sine nu s-a realizat, deoarece de fapt nici vânzătorii nu au predat bunurile imobile și nici cumpărătorii nu au achitat prețul acestora, ceea ce de altfel se s-a stabilit prin probele prezentate și anexate la materialele dosarului.

Prin notificarea din 07 aprilie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului, înștiințându-i despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 70, vol. II).

Prin referința depusă la data de 19 mai 2022, Anatolie Culicov, reprezentat de

avocatul Ilie Gîlca a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 07 martie 2022 (f.d. 56, vol. II), fiind recepționată de către recurenți la data de 07 martie 2022, fapt indicat în cererea de recurs.

Astfel, recursul declarat la 23 martie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana

Godzin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Valeriu Godzin și Svetlana Godzin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic